

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg imødeser den vanlige, stigende uro i salen, efter at afstemningerne er sluttet. Jeg vil gerne henstille, at man forholder sig lidt mere stilfærdigt.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg er meget glad for dette lovforslag, der sikrer personer med nedsat førlighed eller vidtgående psykiske eller fysiske handicap tilbud om forebyggende og behandlende tandpleje.

I den nuværende lov står der, at kommunerne kan give et sådant tilbud til gangbesværede. Men nu ændrer vi bestemmelsen, så det bliver en forpligtelse for kommunerne at give dette

tilbud til beboere på plejehjem og hjemmeboende, der er så dårligt stillede, at de ikke kan benytte de eksisterende almene tilbud.

Jeg tror, enhver kan forestille sig, hvor meget det betyder, at tænderne er velplejede. Det byder meget for det fysiske og psykiske velvære og har bestemt også en ernæringsfysiologisk betydning. Den halve fordøjelse og hele nydelsen ved at spise og drikke foregår i mundhulen, og derfor må vi skabe gode betingelser for disse ting.

Socialdemokratiet er opmærksomt på, at hovedansvaret ligger hos en tandlæge, men at der også kan være behov for tandteknikere og tandplejere til at løse opgaven.

Jeg gør opmærksom på, at tilbudet skal gives af både klinikkommunerne og praksiskommunerne, og at der vil være frit valg for den enkelte til at vælge den kommunale tandpleje eller privat praksis. Efter forslaget kan kommunerne beslutte, at de personer, der modtager omsorgsplejetilbudet, selv skal betale en del af udgifterne, dog maksimalt et beløb, som svarer til det, man skulle have betalt i sygesikringstandplejen.

Naturligvis koster det kommunerne noget at være forpligtede til at tilbyde omsorgstandpleje. Merudgifterne forventes at blive på omkring 36 mio. kr. for de ca. 100.000 personer, det drejer sig om, og kommunerne kompenserer for dette beløb.

I dag giver kun ca. 30 af landets ca. 270 kommuner dette tilbud til de ældre eller handicappede, og det er faktisk beskæmmende. Tænk på, hvor mange smålidelser patienterne kan udsættes for, og den nødtandpleje, som man derefter må udføre. Det er ikke en rimelig behandling af mennesker, der i forvejen kan være belastede.

Jeg er opmærksom på, at ministeren i bemærkningerne til forslaget peger på den eksisterende forsøgsparagraf, som udmærket kunne bruges til almen ældre tandpleje. Det ville være interessant, om vi fik nogle flere forsøg i den henseende, for velholdte tænder og god mundhygiejne er en del af sundhedspolitikken og af meget stor betydning for den enkelte.

Jeg håber på en hurtig udvalgsbehandling, så mange kan få glæde af loven, når den træder i kraft den 1. juli 1994.

Karen Højte Jensen (KF):